Justitieutskottets betänkande 1986/87:1

om ändring i vapenlagen
(prop. 1985/86:176 jämte motioner)

JuU
1986/87:1

Sammanfattning

I detta betänkande tillstyrker utskottet bifall till ett regeringsförslag om ändringar i vapenlagen. De innebär bl. a. att lagens bestämmelser om skjutvapen skall tillämpas också på el-pistoler o. d. Ändringarna berör även vapenlagens regler om utlåning av vapen vid jakt. Utskottet avstyrker bifall till en i denna fråga väckt motion.

Utskottet behandlar i betänkandet också yrkanden i fyra motioner från den allmänna motionstiden 1986, vilka gäller förenklad vapenlagstiftning och förutsättningarna för tillstånd till innehav av salongsgevär i visst fall. Utskottet avstyrker bifall till motionsyrkandena med hänvisning till att frågorna är uppmärksammade av regeringen resp. rikspolisstyrelsen.

Propositionen m. m.

I proposition 1985/86:176 har regeringen (justitiedepartementet) föreslagit riksdagen att anta ett av lagrådet granskat förslag till lag om ändring i vapenlagen (1973:1176).

Rörande propositionens huvudsakliga innehåll hänvisas till vad som anförs i det följande under rubriken Utskottet på s. 4.

I samband med propositionen behandlas *dels* den med anledning av propositionen väckta motionen 1986/87:Ju101 av Jan Fransson (s), *dels* de under den allmänna motionstiden 1986 väckta motionerna 1985/86:Ju718 av John Andersson (vpk), 1985/86:Ju801 av Paul Lestander (vpk) och John Andersson (vpk), 1985/86:Ju802 av Rolf Kenneryd m. fl. (c, fp, m, s, vpk) samt 1985/86:Ju805 av Lennart Brunander (c) och Ingbritt Irhammar (c). – Motionsyrkandena redovisas på s. 4.

I ärendet har till utskottet inkommit en skrift från Sveriges vapenägares förbund.

Det vid propositionen fogade lagförslaget har följande lydelse.

1 *Riksdagen 1986/87. 7 saml. Nr 1*

Förslag till
Lag om ändring i vapenlagen (1973: 1176)

Härigenom föreskrivs att 1 och 22 §§ vapenlagen (1973: 1176) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*

1 §[1]

Med skjutvapen förstås i denna lag

1. vapen med vilket kula, hagel, harpun eller annan projektil kan skjutas ut med hjälp av krutladdning, kolsyreladdning, komprimerad luft eller annat liknande utskjutningsmedel,

2. apparat eller anordning som beträffande verkan och ändamål är jämförlig med vapen som avses under 1.

Vad som sägs om skjutvapen gäller även

a. obrukbart vapen, som i brukbart skick skulle räknas som skjutvapen,

b. löst slutstycke, ljuddämpare, eldrör, pipa till skjutvapen eller trumma till revolver och

c. annan anordning som möjliggör att till ett skjutvapen användes annan ammunition än vapnet är avsett för.

Bestämmelserna om skjutvapen tillämpas också på apparater eller anordningar som är konstruerade för att med elektrisk ström bedöva en person eller tillfoga honom smärta och som är avsedda att bäras i handen.

22 §[2]

Den som är berättigad att inneha skjutvapen får tillfälligt låna ut vapnet till annan under följande villkor, nämligen

1. Utlåning får ske endast för kortare tid, högst två veckor.

2. Vapnet får lånas ut endast för samma ändamål som innehavarens tillstånd avser.

3. Låntagaren skall ha fyllt aderton år. Vapen får dock utlånas till den som är under aderton år, om

a) vapnet skall användas vid övning eller tävling som äger rum under kontroll av en sådan sammanslutning som avses i 8 §,

b) vapnet skall innehas och användas under upplåtarens uppsikt och det är fråga om annat vapen än enhandsvapen eller helautomatiskt vapen samt låntagaren har fyllt femton år, eller

c) utlåningen avser sådant luft- eller fjädervapen som avses i 5 § andra stycket och vapnet skall innehas och användas under upplåtarens uppsikt.

4. Utlåning av pistol eller annat enhandsvapen eller kulsprutepistol eller annat helautomatiskt vapen får ske endast för användning i upplåtarens närvaro eller för övning eller tävling som äger rum under kontroll av en sådan sammanslutning som avses i 8 §, om inte låntagaren själv är berättigad att inneha ett vapen av samma typ.

[1] Senaste lydelse 1981: 1360.
[2] Senaste lydelse 1981: 1360.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5. Om det för att en enskild skall få tillstånd att inneha ett visst slag av skjutvapen enligt särskilda föreskrifter krävs att han skall ha avlagt skytteprov eller genomgått viss utbildning eller på annat sätt visat att han är lämplig att inneha vapnet, får ett sådant vapen lånas ut endast till den som uppfyller samma krav. Vad nu sagts gäller dock ej när vapnet skall användas enbart för provskjutning, övning eller tävling på skjutbana.	5. Om det för att en enskild skall få tillstånd att inneha ett visst slag av skjutvapen enligt särskilda föreskrifter krävs att han skall ha avlagt skytteprov eller genomgått viss utbildning eller på annat sätt visat att han är lämplig att inneha vapnet, får ett sådant vapen lånas ut endast till den som uppfyller samma krav. Vad nu sagts gäller dock ej när vapnet skall användas enbart för provskjutning, övning eller tävling på skjutbana. *Det gäller inte heller när vapnet används vid jakt under förutsättning att det innehas under upplåtarens omedelbara kontroll.*

6. Vapenhandlare får till spekulant, som fyllt aderton år, för provskjutning på skjutbana utlåna vapen under de förutsättningar som anges i 4. Vapenhandlare får därvid anlita annan person som godkänts av polismyndigheten att närvara vid provskjutning.

Den som med stöd av denna paragraf lånar ut skjutvapen till någon som har sitt hemvist i en stat som har tillträtt den europeiska konventionen den 28 juni 1978 om kontroll av enskilda personers införskaffande och innehav av skjutvapen (den europeiska vapenkonventionen), skall omedelbart anmäla det till polismyndigheten, om inte vapnet skall innehas och användas av låntagaren endast inom Sverige. Regeringen kan föreskriva undantag från anmälningsskyldigheten för vissa typer av vapen.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1987.

2. Innehar någon vid lagens ikraftträdande en sådan anordning som avses i 1 § tredje stycket och som enligt äldre bestämmelser fick innehas utan tillstånd men som inte får det enligt de nya bestämmelserna, får han fortfarande inneha anordningen utan tillstånd till den 1 juli 1987 eller, om ansökan om tillstånd har gjorts före sistnämnda tidpunkt, till dess ansökningen har blivit slutligt prövad.

Motionerna

Motion väckt med anledning av propositionen

I motion 1986/87:Ju101 av Jan Fransson (s) föreslås att riksdagen beslutar ge regeringen till känna vad som i motionen anförts om utlåning av vapen till ungdomar under 18 år.

Motioner väckta under den allmänna motionstiden 1986

I motion 1985/86:Ju718 av John Andersson (vpk) föreslås att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförs om översyn av tillämpningen av 10 § vapenlagen.

I motion 1985/86:Ju801 av Paul Lestander (vpk) och John Andersson (vpk) hemställs att riksdagen hos regeringen hemställer om en översyn av vapenlagen.

I motion 1985/86:Ju802 av Rolf Kenneryd m. fl. (c, fp, m, s, vpk) hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär en översyn av vapenlagen syftande till en förenkling av ansöknings- och utredningsförfarandet,
2. att riksdagen hos regeringen begär förslag om sänkta avgifter för tillståndsbevis i proportion till förenklingen.

I motion 1985/86:Ju805 av Lennart Brunander (c) och Ingbritt Irhammar (c) hemställs att riksdagen begär att regeringen utarbetar ett förslag till ändring av vapenlagen på sätt som anförts i motionen.

Motionärerna förordar bl. a. minskad byråkrati i samband med tillståndsgivning. I denna del behandlas motionen i detta betänkande. I övrigt har den överlämnats till konstitutionsutskottet.

Utskottet

Inledning

Rikspolisstyrelsen har i en skrivelse till regeringen hemställt om lagstiftningsåtgärder mot vissa apparater som sänder ut elektriska impulser.

Svenska jägareförbundet har i en framställning till regeringen begärt ändring i reglerna i vapenlagen (1973:1176) om utlåning av vapen.

Förslaget i propositionen grundar sig på de båda skrivelserna och remissbehandling av dem.

Utskottet behandlar i detta betänkande – förutom förslaget i propositionen och den med anledning av propositionen väckta motionen – vissa frågor rörande bl. a. vapenlagstiftningen som har tagits upp i motioner som väckts under den allmänna motionstiden 1986. Det gäller frågor om förenklad vapenlagstiftning, förutsättningar för tillstånd till vapeninnehav i visst fall och avgifter i vapenärenden.

I propositionen föreslås att 1 § vapenlagen kompletteras med en föreskrift om att lagens bestämmelser om skjutvapen skall tillämpas även på apparater eller anordningar som är konstruerade för att med elektrisk ström bedöva en person eller tillfoga honom smärta och som är avsedda att bäras i handen. Förslaget syftar till att åstadkomma kontroll över spridningen av s. k. elektriska impulsgivare eller el-pistoler.

Vidare föreslås en ändring av vapenlagens bestämmelser om utlåning av vapen med innebörd att vapen vid jakt får lånas ut till någon som inte har avlagt jägarexamen, om vapnet skall användas under upplåtarens omedelbara kontroll.

De föreslagna ändringarna avses träda i kraft den 1 januari 1987.

Allmänt om vapenlagstiftningen

Skjutvapen och ammunition har i Sverige varit underkastad kontroll från det allmännas sida i fråga om förvärv och innehav alltsedan första världskriget. Huvudsyftet är att hindra okontrollerade vapeninnehav och därmed att motverka missbruk av skjutvapen liksom olyckshändelser i samband med hanteringen av sådana vapen. Genom kontrollen kan man bl. a. försöka hindra att olämpliga personer innehar vapen, att onödigt många vapen finns i omlopp och att vapen förvaras eller hanteras på ett sätt som inte är betryggande från säkerhetssynpunkt. Regleringen kan sålunda också ses som ett led i den brottsförebyggande verksamheten.

Det skall samtidigt framhållas att angelägenheten av en effektiv kontroll måste vägas mot intresset av att det legitima innehavet och användningen av skjutvapen inte i onödan försvåras. Det alldeles övervägande antalet personer som innehar eller intresserar sig för vapen är laglydiga och ansvarskännande personer. En ingripande reglering på området kan därför av många upplevas som onödig. Samtidigt står det klart att inte ens den mest långtgående reglering helt kan eliminera risken för att vapen kommer i orätta händer eller att olyckor sker.

Den avvägning mellan de olika intressen som här gör sig gällande har kommit till uttryck i vapenlagen, som trädde i kraft den 1 juli 1974. Lagen kompletteras av vapenkungörelsen (1974:123). Vidare finns närmare bestämmelser i de föreskrifter och allmänna råd i anslutning till vapenlagstiftningen som rikspolisstyrelsen har utfärdat den 10 mars 1983. Vissa regler av betydelse på området har även meddelats av statens naturvårdsverk, bl. a. i jaktkungörelsen (SNFS 1983:1) och kungörelsen (SNFS 1985:2) med föreskrifter om jägarexamen.

Huvudreglerna i vapenlagstiftningen innebär att skjutvapen inte får innehas utan tillstånd av polismyndighet. Enskild person får meddelas tillstånd att inneha skjutvapen endast om han har behov av vapnet och det skäligen kan antas att vapnet inte kommer att missbrukas.

I sakens natur ligger att behov av vapnet normalt föreligger bara om sökanden har tänkt använda vapnet för skjutning. Tillstånd får dock

meddelas även för vapen som skall innehas för bl. a. prydnads- eller samlarändamål. I dessa fall får tillstånd att inneha vapen förenas med villkor att vapnet görs varaktigt obrukbart. Tillstånd får även förenas med föreskrifter om hur ett vapen skall förvaras.

Polisens tillståndsprövning i fråga om enskilds vapeninnehav omfattar som nyss sagts bl. a. frågan om sökanden har behov av vapnet. Vidare måste sökanden uppfylla vissa lämplighetskrav beträffande pålitlighet, omdömesgillhet och laglydnad. Lämplighetsprövningen skall även omfatta sökandens förmåga att handha det vapen ansökan avser. Beträffande jaktvapen krävs också att sökanden har avlagt prov som visar att han har bl. a. grundläggande kännedom om jakt och viltvård (jägarexamen).

Har polismyndigheten lämnat tillstånd till vapeninnehav skall bevis härom utfärdas. För sådant tillstånd har sökanden enligt expeditionskungörelsen (1964:618) att betala en expeditionsavgift; för sökande som inte är skytteförbund är avgiften för närvarande 300 kr.

Enligt vapenlagen krävs polisens tillstånd även till förvärv av ammunition, till införsel av vapen eller ammunition och till handel med skjutvapen.

Med anledning av bl. a. den utveckling som fortlöpande pågår på vapenområdet har vapenlagstiftningen från tid till annan undergått ändringar. Olika frågor på området har också motionsvägen aktualiserats i riksdagen. Utskottet har sålunda under de senaste fem åren behandlat ett flertal spörsmål med anknytning till vapenlagstiftningen (se JuU 1981/82:15, 1983/84:1 och 1985/86:1). – I sammanhanget kan nämnas att det redan i dag kan förutses att andra ändringar i vapenlagstiftningen än dem som behandlas i förevarande ärende kan bli aktuella inom kort. I propositionen i ärendet anmäler sålunda departementschefen frågan om åtgärder som syftar till att komma till rätta med de problem som föranleds av att vissa tillståndsfria vapentyper (start- och signalvapen) kan ändras till fungerande skjutvapen (prop. s. 4). I en till riksdagen nyligen överlämnad skrivelse om åtgärder mot vålds- och egendomsbrott (skr. 1986/87:21) förklarar chefen för justitiedepartementet att han nu anser att tiden är mogen för en samlad översyn av vapenlagens regelsystem i syfte att åstadkomma de förbättringar som kan vara motiverade; han anmäler sin avsikt att föreslå att en särskild utredare tillkallas för ändamålet (skr. s. 18 ff).

El-pistoler (prop. 176)

Utskottet tillstyrker det förslag till ändring i 1 § vapenlagen som läggs fram i propositionen och som innebär att lagens bestämmelser om skjutvapen skall tillämpas även på s. k. elektriska impulsgivare eller el-pistoler. Utskottet vill samtidigt tillägga att det inte torde finnas något nämnvärt utrymme för att lämna tillstånd till innehav av sådana apparater.

Uppsiktsutlåning av vapen vid jakt (prop. 176 och mot. 101)

Huvudregeln i vapenlagen om att det krävs tillstånd för att inneha ett skjutvapen gäller i princip också när fråga är om innehav av ett lånat vapen. Från detta krav görs emellertid vissa undantag vid tillfällig utlåning.

Reglerna härom, som finns i 22 och 23 §§ vapenlagen, innebär i korthet följande.

Ett skjutvapen får inte lånas ut på längre tid än två veckor. Lånet får ske endast för samma ändamål som innehavarens tillstånd avser. Vidare måste låntagaren ha fyllt 18 år. Dock får utlåning ske till personer som är under 18 år, om vapnet skall användas vid övning eller tävling som äger rum under kontroll av vissa närmare angivna skytteorganisationer. Rör det sig om annat vapen än enhandsvapen eller helautomatiskt vapen, får utlåning ske till den som har fyllt 15 år, om vapnet skall innehas och användas under upplåtarens uppsikt (uppsiktsutlåning). Särskilda regler gäller också i fråga om utlåning av luftvapen, enhandsvapen m. m. och om vapenhandlares utlåning av vapen till spekulanter för provskjutning.

För att en enskild skall få tillstånd att inneha jaktvapen krävs att han har avlagt jägarexamen. Av föreskrifterna i 22 § första stycket 5 vapenlagen följer att utlåning av jaktvapen får ske endast till den som uppfyller detta krav.

I propositionen föreslås en ändring i den nyss nämnda bestämmelsen. Ändringen rör uppsiktsutlåning av vapen vid jakt och innebär att ett vapen får lånas ut till någon som inte har avlagt jägarexamen, om vapnet innehas under upplåtarens omedelbara kontroll.

I motion 101 föreslås för uppsiktsutlåning av vapen vid jakt att den nedre åldersgränsen sänks till 13 eller 14 år och att samtidigt kravet på avlagd jägarexamen bibehålls för den som är under 18 år.

Utskottet vill för sin del först påpeka att den nedre åldersgränsen på 15 år som enligt 22 § vapenlagen föreskrivs för uppsiktsutlåning av bl. a. jaktvapen bör ses mot bakgrund av de ålderskrav som gäller för tillstånd att inneha skjutvapen. Föreskrifterna härom upptar en allmän åldersgräns på 15 år för tillstånd till vapeninnehav över huvud taget. För tillstånd att inneha jaktvapen gäller normalt att sökanden skall ha fyllt 18 år. Den generella åldersgränsen på 15 år hänger samman med straffmyndighetsåldern (33 kap. 1 § brottsbalken).

Enligt utskottets uppfattning framstår det som föga välbetänkt att sänka den nedre åldersgräns som gäller för uppsiktsutlåning av jaktvapen. Redan på grund härav är utskottet främmande för den i motionen framförda tanken på att tillåta uppsiktsutlåning av jaktvapen till barn under 15 år, ens om den som skall låna vapnet har avlagt jägarexamen.

Ett av syftena med det förslag som läggs fram i propositionen är att underlätta för jaktintresserade ungdomar att under handledning av en vuxen jägare skaffa sig erfarenheter och lärdomar avseende vapenhantering och jakt. De kunskaper som den unge på detta sätt kan inhämta bör kunna främja hans möjligheter att ha klarat sin jägarexamen senast vid den ålder då tillstånd till innehav av jaktvapen normalt tidigast kan ges, dvs. 18 år. Det angivna syftet, som utskottet har sympati för, skulle inte kunna uppnås med det förslag som motionären framför. Även detta skäl talar mot förslaget i motionen.

Med hänvisning till det anförda avstyrker utskottet bifall till motion 101. Utskottet tillstyrker den i propositionen föreslagna ordningen i fråga om uppsiktsutlåning av vapen vid jakt.

I motion 801 framhålls att handläggningen av vapenärenden hos polismyndigheterna av många upplevs som krånglig, tidsödande och ofta onödig. Motionärerna förespråkar att det görs en översyn av vapenlagstiftningen med syfte att åstadkomma förenklingar och ökad snabbhet beträffande handläggningen av dessa ärenden. Därmed skulle det enligt motionärerna också vara möjligt att sänka avgifterna i vapenärendena.

Även i motion 802 begärs en översyn av vapenlagen med syfte att göra ansöknings- och utredningsförfarandet i vapenärendena enklare. Motionärerna hemställer också att avgifterna i dessa ärenden skall sänkas i proportion till de förenklingar som åstadkoms.

I motion 805 förespråkas en omarbetning av vapenlagen för att minska byråkratin kring vissa delar av tillståndsgivningen.

Utskottet har tidigare vid några tillfällen behandlat motionsyrkanden om förenklingar på vapenlagstiftningens område (se JuU 1983/84:1 och 1985/86:1). Såsom utskottet framhållit vid dessa tillfällen är det angeläget att handhavandet av vapenärendena inte görs mera komplicerat än vad som behövs för att tillgodose de intressen som vapenlagstiftningen aktualiserar. Inte minst med tanke på ärendenas mängd är det av bl. a. samhällsekonomiska skäl viktigt att söka åstadkomma förenklingar av handläggningsrutinerna. Det är också angeläget att handhavandet av ärendena inte innehåller sådana inslag som kan uppfattas som uttryck för onödig byråkrati.

För att åstadkomma förändringar i den riktning som nu har sagts kan behövas inte bara, såsom utskottet tidigare understrukit, ökad uppmärksamhet på handläggningsfrågorna från polisens sida, utan också åtgärder på lagstiftningssidan. Sådana har också kommit till stånd under senare tid, främst genom ändringar i vapenkungörelsen (se SFS 1983:1084 och 1986:239).

Frågan om en översyn av vapenlagen har aktualiserats av chefen för justitiedepartementet i en till riksdagen nyligen överlämnad skrivelse (skr. 1986/87:21) om åtgärder mot vålds- och egendomsbrott. I skrivelsen, som för närvarande bereds av utskottet, förklarar departementschefen att han har för avsikt att föreslå att en särskild utredare tillkallas för att göra en samlad översyn av vapenlagens regelsystem i syfte att åstadkomma de förbättringar som kan vara motiverade. Enligt vad departementschefen anger gäller det här bl. a. att se efter om den nu ganska omständliga och dyrbara hanteringen av vapenärenden kan förenklas.

Utskottet finner det värdefullt att den av departementschefen förutskickade översynen av vapenlagen kommer till stånd. Såsom anges i ett par av motionerna bör de förenklingar som kan göras när det gäller hanteringen av vapenärenden kunna, inom ramen för självkostnadsprincipen, återverka på storleken av expeditionsavgifterna i dessa ärenden. Denna fråga kan också komma att påverkas av regeringens förestående överväganden med anledning av stämpelskatteutredningens betänkande (Ds Fi 1986:10) Avgifter för prövning av vissa ärenden hos statliga myndigheter.

Med det anförda kan utskottet konstatera att den i motionerna upptagna frågan om förenklad vapenlagstiftning och det därmed sammanhängande

spörsmålet om avgifterna i vapenärenden befinner sig i ett sådant läge att motionerna inte påkallar någon åtgärd från riksdagens sida. Utskottet avstyrker därför bifall till motionerna 801 och 802 samt motion 805 i här behandlad del.

Villkor för tillstånd till vapeninnehav (mot. 718)

I motion 718 föreslås en översyn av tillämpningen av bestämmelserna i 10 § vapenlagen om att ett tillstånd att inneha skjutvapen får förenas med villkor att vapnet görs varaktigt obrukbart. Motionären vänder sig särskilt mot den restriktivitet som förekommer vid tillståndsgivningen beträffande salongsgevär som förvärvats genom arv. Enligt motionären är det uteslutet att få tillstånd för ett sådant gevär om inte detta görs varaktigt obrukbart.

Utgångspunkten för reglerna om tillstånd till vapeninnehav är naturligtvis i första hand den att ett vapen skall användas för skjutning. För vapen som huvudsakligen har prydnadsvärde får tillstånd dock ges också för den som vill inneha vapnet för annat ändamål än skjutning. Detsamma gäller i fråga om vapen som har särskilt affektionsvärde för sökanden, såsom ett vapen som har gått i arv. Även för den som skall inneha vapen för samlarändamål kan tillstånd ges.

Enligt 10 § vapenlagen får tillstånd att inneha skjutvapen förenas med villkor att vapnet skall göras varaktigt obrukbart eller med närmare föreskrifter om hur vapnet skall förvaras.

När det gäller den i motionen berörda frågan om tillståndsgivningen beträffande salongsgevär skall här först sägas följande.

Salongsgevär utgör den gängse benämningen på gevär i kaliber 5,6 mm för patroner med hylsor av kantantändningstyp. Det finns både äldre och moderna gevär i kaliber 5,6 mm. Vid tillståndsprövningen görs skillnad mellan äldre och moderna salongsgevär; äldre lättare vapen i kaliber 5,6 mm, företrädevis enskottsvapen, får förvärvas endast i undantagsfall. Dessa vapen (egentliga salongsgevär) har nämligen inte sällan undermålig precision och bristfällig mekanism. Moderna småviltsstudsare i kaliber 5,6 mm betraktas däremot vid tillståndsgivningen som kulvapen i allmänhet (se JuU 1985/86:1 s. 17 f). – Den särskilda restriktivitet som sålunda gäller vid tillståndsgivning i fråga om salongsgevär återspeglas också i det förhållande som motionären kritiserar, nämligen att tillstånd till innehav av ett salongsgevär för prydnadsändamål e. d. i regel inte ges med mindre vapnet görs varaktigt obrukbart. Att en sådan tillämpning bör ske har också – i form av allmänna råd – kommit till uttryck i rikspolisstyrelsens föreskrifter och allmänna råd till vapenlagstiftningen (avsnitt 4.7).

Utskottet har vid ett par tillfällen tidigare behandlat motionsyrkanden liknande det som nu är aktuellt (se JuU 1983/84:1 och 1985/86:1). Yrkandena har då på anförda skäl avstyrkts av utskottet. När saken nu återkommer kan nämnas att frågan om att göra lättnader i villkoret om obrukbarhet för tillstånd till innehav av salongsgevär för prydnadsändamål e. d. har aktualiserats för rikspolisstyrelsen genom en framställning från en polismyndighet. Enligt vad utskottet har erfarit kan det förutses att styrelsen inom kort

kommer att ändra sina föreskrifter och allmänna råd i sådan riktning. Genom en ändring av detta slag, som utskottet anser eftersträvansvärd, anser utskottet att ändamålet med motionen blir tillgodosett.

Utskottet avstyrker med det sagda bifall till motion 718.

Övrigt

Utöver vad som har anförts i det föregående föranleder propositionen och motionerna inte något uttalande från utskottets sida.

Utskottets hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *el-pistoler*

att riksdagen antar 1 § i det genom proposition 1985/86:176 framlagda förslaget till lag om ändring i vapenlagen (1973:1176),

2. beträffande *uppsiktsutlåning av vapen vid jakt*

att riksdagen med avslag på motion 1986/87:Ju101 antar 22 § i det under moment 1 nämnda lagförslaget,

3. att riksdagen antar det under moment 1 nämnda lagförslaget i övrigt,

4. beträffande *förenklad vapenlagstiftning, m. m.*

att riksdagen avslår motion 1985/86:Ju801, motion 1985/86:Ju802 och motion 1985/86:Ju805 i denna del,

5. beträffande *villkor för tillstånd till vapeninnehav*

att riksdagen avslår motion 1985/86:Ju718.

Stockholm den 4 november 1986

På justitieutskottets vägnar

Karin Ahrland

Närvarande: Karin Ahrland (fp), Lars-Erik Lövdén (s), Hans Pettersson i Helsingborg (s), Björn Körlof (m), Helge Klöver (s), Gunilla André (c), Ulla-Britt Åbark (s), Sven Munke (m), Hans Göran Franck (s), Arne Svensson (m), Birthe Sörestedt (s), Bengt-Ola Ryttar (s), Göran Magnusson (s), Lars Sundin och Ingbritt Irhammar (c).